

3. நிலச் சீர்திருத்தங்கள் அல்லது வேளாண்மையில் நிறுவன முறை மாற்றங்கள்

(Land Reforms or Institutional Changes in Agriculture)

வேளாண்மைப் போதிய அளவு வளர்ச்சியடையாததற்கான காரணங்களை முதலாவது அத்தியாயத்தில் ஆராய்ந்தோம். அக்காரணங்களையெல்லாம் இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். முதல் வகை தொழில் நுணுக்கம் ஆகும். வீரிய விதைகள், வேதியியல் உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், இயந்திரக் கலப்பைகள், தகுந்த நீர்ப்பாசனம் போன்றவைகள் முதல் வகையில் அடங்கும். இரண்டாவது வகை நிறுவன முறைக் காரணிகள் - நில உரிமை முறை, நிலக் குத்தகைச் சீர்திருத்தம், நில உச்ச வரம்பு, நிலவுடைமை ஒருங்கிணைப்பு, கூட்டுறவு வேளாண்மை முதலியன.

இவற்றில் நிறுவன முறைக் காரணிகள் ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தால்தான் புதிய தொழில் நுணுக்க முறைகளைப் பின்பற்றி விளைச்சலை அதிகப்படுத்த முடியும். நிறுவன முறைகளின் அமைப்புக்கேற்ப தான் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன என்று பாயர் (Bauer), யாமி (Yamey) போன்றவர்கள் உட்பட பலர் கருதுகின்றார்கள். மேலும் நாம் சனநாயக சம தர்மத்தை நமது இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளோம். இக்காரணங்களால் நிறுவன முறைக் காரணிகளுக்கு (Institutional factors) மிகவும் முக்கியத்துவம் தரப்படுகின்றது. இதை பின்வரும் தலைப்புகளில் ஆராயலாம்.

1. நிறுவன முறை வகைகள்

1. நில உரிமை முறை
2. நிலக்குத்தகைச் சீர்திருத்தங்கள்
3. நில உச்ச வரம்பு
4. நிலவுடைமை ஒருங்கிணைப்பு
5. கூட்டுறவுப் பண்ணைகள்

இவை ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வது நலம்.

1. நில உரிமை முறை (Land Tenure System) :

அரசு பல வகையாலும் வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த உதவுகின்றது. நிலத்தை உழுபவரும் அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நில வரிகளை ஒழுங்காகச் செலுத்தி

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவ விரும்புகின்றார். ஆனால் இவர்களுக்கிடையே இடைத்தரகர்கள் இருந்து இவர்களின் முயற்சிகளுக்குத் தடை போடுகின்றார்கள். நாம் விடுதலையடைந்தபோது,

1. இரயத்வாரி முறை (Ryotwari System), 2. மஹல்வாரி முறை (Mahalwari System) மற்றும் 3. ஜமீன்தாரி முறை (Jamindar System) என்ற மூன்று முக்கிய தலத்திலில்லா நிலக்கிழார்கள் (இடைத் தரகர்கள்) இருந்தார்கள்.

நிலம், வேளாண்மை ஆகியவைகள் மாநில அரசின் பொறுப்பாகும். எனவே பல்வேறு மாநிலங்களும் பல்வேறு சட்டங்களினால் இந்த எல்லா வகை இடைத் தரகர்களையும் ஒழித்து விட்டன. அவர்களுக்கு நட்ட ஈடு பணமாகவும், கடன் பத்திரங்களாகவும் கொடுக்கப்பட்டன. மொத்த நட்ட ஈட்டுத் தொகை ரூ. 570 கோடி எனக் கணக்கிடப்பட்டது. இதன் பயனாக முன்பு அந்நிலங்களைப் பயிர் செய்த குடியானவர்களே அந்நிலங்களின் சொந்தக்காரர்களாக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு சுமார் 20 மில்லியன் குடியானவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக்கப்பட்டு அரசுடன் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

2. நிலக் குத்தகைச் சீர்த்திருத்தங்கள்

தலத்திலில்லா பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களை ஒழித்து விட்டாலும் இன்றும் பலர் நிலத்தை குத்தகைக்கு/வாரத்திற்கு (தற்காலிகமாகவது) விட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றார்கள். இச்சூழ்நிலைகளில் வாரத்தை/குத்தகையை முறைப்படுத்துதல். குத்தகைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தல் போன்றச் சீர்த்திருத்தங்களைச் செய்தலையே நிலக்குத்தகைச் சீர்த்திருத்தம் என்கிறோம். அவைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

அ. வாரத்தை முறைப்படுத்துதல் : நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிலத்தைப் பயிரிடுவோர்கள் கொடுக்க வேண்டிய அதிகபட்ச வார அளவை பல்வேறு மாநிலங்களும் சட்டமியற்றி நிர்ணயித்துள்ளன. பஞ்சாபம் மற்றும் அரியானா மாநிலங்களில் மொத்த விளைச்சலில் 1/3க்கு மேல் வாரம் கொடுக்கக் கூடாது. ஒரிசாவில் 1/4 பகுதியும், இராஜஸ்தானில் 1/6 பகுதியும், ஜம்மு-காஷ்மீரில் 1/4 முதல் 1/3 வரையும், தமிழ்நாட்டில் 25 விழுக்காடும், ஆந்திராவில் 25 விழுக்காடு முதல் 30 விழுக்காடு வரையிலும், மேற்கு வங்காளத்தில் 40 விழுக்காடும் வாரத்தின் உயர்ந்தபட்ச அளவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆ. குத்தகைத் தள்ளுபடி : வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற காரணங்களினால் நிலவரிச் சலுகை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டபோதெல்லாம் அதன் நன்மை குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சென்றடைய சட்டம் இயற்றப்பட்டன. அதன்படி வாரத் தொகை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. வாரப் பாக்கிக்காக மாடுகள், உழவுச் சாதனங்கள் போன்றவைகளைப் பறிமுதல் செய்வதைத் தடுக்க சட்டங்கள் பல மாநிலங்களிலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இ. குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு (Security of Tenure) : குத்தகைக்காரர்கள் ஏழைகளாக உள்ளார்கள். இச்சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நில உரிமையாளர்கள் குத்தகைக்காரர்களை அடிக்கடி மாற்றினார்கள். இத்தகைய குத்தகைக்காரர்களின் வருவாய் குறைவதோடு, அவர்கள் ஆர்வமில்லாமல் பயிரிடுவதால் வேளாண்மை உற்பத்தியும் குறைகின்றது. இந்நிலையைப் போக்க, சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட காரணங்களைத் தவிர வேறு எக்காரணம் கொண்டும் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது என எல்லா மாநிலங்களும் சட்டமியற்றியுள்ளன.

ஈ. குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குதல் : குத்தகைக் காரர்களே நிலத்தை நியாயமான விலையில் வாங்க ஊக்கம் தரப்பட்டது. பணத்தைத் தவணை முறையில் நேரடியாகவோ அரசு மூலமாகவோ செலுத்த அரசு வசதி செய்து தந்தது. இதன்படி 156.3 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் 124.22 இலட்சம் குடியானவர்களுக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டுள்ளது.¹

விற்பதனால் பழைய குத்தகைக்காரர்களிடம் மட்டுமே நிலத்தை விற்க வேண்டும். புதிய குத்தகைக்காரர்களை நியமிக்க கூடாது என்பது போன்ற சட்டங்களையும் பல்வேறு மாநில அரசுகள் இயற்றியுள்ளன.

3. நில உச்ச வரம்பு (Ceiling on Land Holdings)

ஒருவர் அல்லது ஒரு குடும்பம் அதிகபட்சம் எவ்வளவு நிலம் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்திலும் வைத்திருக்கலாமென்ப பெரும்பான்மையான மாநிலங்கள் சட்டமியற்றியுள்ளன. இதற்கான நோக்கங்களாவன:-

- (i) பெருவாரியான வருமான, செல்வ ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல்
- (ii) நிலம் சொந்தமாகப் பெற வேண்டும் என்ற பாட்டாளியின் நெடுநாள் ஆவலை நிறைவு செய்தல்
- (iii) சுய வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துதல்

நில உச்ச வரம்பு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் 5 நபர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான மாநிலங்களில் நில உச்ச வரம்பிலிருந்து பொதுவாகப் பின்வரும் விதி விலக்குகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

- (i) தேயிலை, காப்பி, ரப்பர் தோட்டங்கள்
- (ii) கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிலங்கள்
- (iii) வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்களின் நிலங்கள்
- (iv) தர்மகர்த்தா மற்றும் மத நிறுவனங்களின் நிலங்கள்

நில உச்ச வரம்பிற்கு மேல் உள்ள நிலங்களுக்கு நட்பு ஈடு கொடுத்து விட்டு, அந்நிலங்களை முன்பே பயிர் செய்தவர்களுக்கும், நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் 2004 மார்ச் இறுதி வரை 73.36 இலட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலம் என அறிவிக்கப்பட்டு அதில் 64.99 இலட்சம் ஏக்கர் அரசு தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டு, 57.46 இலட்சம் நபர்களுக்கு 54.03 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் பிரித்துக் கொடுத்துள்ளது. இதில் 36% ஆதி திராவிடர், 15% பழங்குடி மக்கள் அரசு புறம்போக்கு நிலங்கள் இதுவரை 147.47 இலட்சம் ஏக்கர் பிரித்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.²

4. நிலவுடைமை ஒருங்கிணைப்பு (Consolidation of Holdings)

பயிரிடப்படும் நிலங்கள் மிகச் சிறுசிறு துண்டுகளாக இருந்தாலும் வேளாண்மையி் உற்பத்தியளவு குறையும். அத்தகைய நிலங்களை ஒன்று சேர்க்க அரசு பல்வேறு வகையிலும் உதவுகின்றது. கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைக்கவும் அரசு உதவுகின்றது. சில மாநிலங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக்கீழ் குறைந்த நிலங்களை மேற்கொண்டு துண்டாடப்படுவதைச் சட்டத்தின் மூலம் தடுத்துள்ளன.

2001, செப்டம்பர் வரை 1633 இலட்சம் ஏக்கர் நில அளவு மிகச் சிறு துண்டுகளாக இருந்தது பெரும் நிலங்களாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அளவுக்கு வெற்றி அடைந்ததற்கு காரணம் மாராட்டியம், உத்திரப் பிரதேசம், அரியானா, பஞ்சாப், பீகார், மத்தியப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் கிடைத்த வெற்றியே ஆகும்.¹

5. கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் (Co-operative Farming)

கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்தும், உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். இதில் முக்கியமாக 4 வகைகள் உள்ளன:-

(i) கூட்டுறவுச் சிறப்புப் பண்ணைகள் (Co-operative Better Farming) : இதில் நிலங்கள் ஒன்று சேர்க்கப்படுவதில்லை. விதைகள், உரங்கள், கருவிகள் போன்ற இடுமானங்களை வாங்கவும், விளைந்த பொருட்களை விற்கவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலம் மொத்தமாக வாங்குவதாலும் விற்பதாலும் நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன.

(ii) கூட்டுறவு இணைப்புப் பண்ணைச் சங்கங்கள் (Co-operative Joint Farming) : நிலங்கள் ஒருங்கிணைப்பட்டுச் சங்கத்தால் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. நிலம் கொடுத்த அளவுக்கு ஏற்ப வாரமும், உழைப்பு அளித்த அளவுக்கேற்ப கூலியும் விளைச்சலிருந்து பிரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

(iii) கூட்டுறவு குத்தகைப் பண்ணைச் சங்கங்கள் (Co-operative Tenant Farming) : அரசிடமிருந்தோ, பெரும் நிலக்கிழார்களிடமிருந்தோ நிலத்தைப் பெற்று, பிரித்து, கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்குச் சொந்தமாகப் பயிர் வைக்க நிலம் தரப்படுகின்றது. அவர்கள் தங்கள் பொறுப்பில் சாகுபடிச் செய்வர். நியாயமான வாரத்தை அவர்கள் சங்கம் மூலமாகச் செலுத்துவர். கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் சாகுபடிச் செய்யத் தேவையான எல்லா இடுபொருட்களும் வாங்கப்படும்; விளைந்த பொருட்களும் விற்கப்படும்.

(iv) கூட்டுறவுப் பண்ணைச் சங்கங்கள் (Collective Farming) : அரசிடமிருந்தோ, பெரும் நிலக்கிழார்களிடமிருந்தோ கூட்டுறவுச் சங்கம் நிலத்தை விலைக்கோ, குத்தகைக்கோ பெறுகின்றது. விருப்பமுடையோர் அதன் உறுப்பினர்களாகி அதில் வேலை செய்கின்றார்கள். விளைச்சலில் வாரம், சாகுபடிச் செலவு, இருப்பு நிதி போன்றவைகளுக்கு ஒதுக்கியபின், மீதியை உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் அளித்த உழைப்பின் அளவுக்கேற்ப தங்களுக்கிடையே பிரித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

மேற்கூறிய எல்லா வகை கூட்டுறவுப் பண்ணைகளையும் அதிக அளவில் அமைக்க அரசு ஊக்கமும் ஆக்கமும் தர முன் வந்தபோதிலும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வெற்றி பெறவில்லை. மக்களிடம் நில உரிமையின் மேலுள்ள வெறி, அவர்களின் கல்லாமை, அறியாமை, ஏழ்மை, பழமை நோக்கு, முன்னேற வேண்டுமென்ற ஆர்வமின்மை ஆகியவைகளே இதற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.

2. நிலச் சீர்திருத்தத்தின் முன்னேற்றம்

(i) பெரும்பாலான நிலச்சீர்திருத்தத்தின் சட்டங்கள் ஏட்டளவிலேயே நின்று விட்டன; அவை சரியாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை. மேலும் சட்டத்தை இயற்றுவதிலும் செயற்படுத்துவதிலும் பெரும் காலதாமதம் செய்யப்பட்டதாக நான்காவது அய்ந்தாண்டுத் திட்ட நகல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

(ii) எல்லா மாநிலங்களிலும் நிலச் சீர்த்திருத்தங்கள் ஒரே சீராக செயற்படுத்தப்படவில்லை.

(iii) இடைத் தரகர்களை ஒழிக்கும் பணியில் பெரும் வெற்றியடைந்துள்ளோம். இருப்பினும் குத்தகைக்காரர்கள் அந்நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாக ஆனால்தான் முழுப்பயனும் கிடைக்கும். அவர்கள் முன்பு ஜமீன்தாரர்களுக்கு குத்தகை கொடுத்தார்கள். தற்போது பெரும் நிலக்கிழார்களுக்கு கொடுக்கின்றார்கள். இரண்டுக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை. எனவே இந்நிலை மாற வேண்டும். உழுபவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக ஆக்கப்படவேண்டும்.

(iv) குத்தகைத் தொகையை நிர்ணயிப்பதைப் பொருத்தவரை எதிர்பார்த்த வெற்றியை இன்னும் அடையவில்லை. மொத்த விளைச்சலில் 1/5 பகுதி முதல் 1/4 பகுதிக்கு மேல் குத்தகை இருக்கக் கூடாதென திட்டக்குழு சிபாரிசு செய்துள்ளது. இருப்பினும் இன்னும் பெரும்பாலான மாநிலங்களில் சட்டப்படியான குத்தகை இந்த அளவுக்கு அதிகமாகவே உள்ளன.

(v) பல மாநிலங்களிலும் குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து சட்டமியற்றப்பட்டாலும், ஏதேனுமொரு காரணத்தினால் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டுக் கொண்டுவர உள்ளார்கள். சட்டத்திற்கு தெரியாமல் பல குத்தகைக்காரர்கள் இருப்பதாக டாக்டர் குஷ்ரோ (A.M. Khurso) குறிப்பிடுகின்றார். குத்தகைக்காரர்கள் யார் என எழுத்து மூலமான ஆவணங்களின் சான்று இல்லாததால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நினைத்த பொழுதெல்லாம் அவர்களை வெளியேற்ற ஏதுவாகின்றது.

(vi) பல மாநிலச் சட்டங்களில் பல ஓட்டைகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, பெரும்பாலான மாநிலங்களில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் "தங்கள் சொந்தச் சாகுபடிக்காக" நிலத்திலிருந்து குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்ற சட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டுள்ளன. இது பெரும்பாலும் தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

(vii) நில உச்ச வரம்புத் திட்டம் மிகவும் தோல்வியில் முடிந்த ஒன்றாகும். சட்டம் அமுல்படுத்துவதற்கு முன் ஒரு குடும்பத்தினர்களே தங்களுக்குள் நிலத்தை ஏட்டளவில் பிரித்துக் கொண்டார்கள்; பின்பிப் பெயரில் சொத்துக்களை எழுதி வைத்துக் கொண்டார்கள். மேலும் சட்டத்திலேயே பல ஓட்டைகள். இருக்கின்ற சட்டமும் சரியாக அமுல் செய்யப்படவில்லை. இக்காரணங்களினால் நில உச்சவரம்புப்படி மிகுந்த நிலங்களை பகிர்ந்தளிக்கும் திட்டம் தோல்வியைத் தழுவினதாக டாக்டர் குஷ்ரோ கருதுகின்றார்.

(viii) துண்டு நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கும் திட்டம் பஞ்சாப், அரியானா, உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற சில மாநிலங்களில் மட்டுமே குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு நடைபெற்றது. தமிழ்நாட்டிலும் வேறு சில மாநிலங்களிலும் இது நிறைவேற்றப்படவில்லை. நிலச் சீர்த்திருத்தத்தின் பல்வகை தோல்விகளையும் திட்டக்குழுவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

3. நிலச் சீர்த்திருத்தத்திலுள்ள தடைகள்

(i) நிர்வாக இயந்திரம் : நிலச் சீர்த்திருத்தத்திலுள்ள தடையாக நிர்வாக இயந்திரம் உள்ளதா அல்லது அரசிற்கு உண்மையில் அவற்றை நிறைவேற்ற விருப்பமில்லையா என்பது முக்கியமான வினாவாகும். நிர்வாக இயந்திரம் தான் எல்லாவற்றையும் செயற்படுத்துகின்றது. நம் நாட்டில் இவ்வேலையை

வருவாய் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையில் செயற்படுத்தும் சூழ்நிலையிலுள்ள அதிகாரிகள் அவ்வப்போது வரும் சட்டங்களின் பலா பலன்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்து செயற்படுத்துவதில்லை.

(ii) எளியவர்கள் : இச்சட்டங்களால், பயனடைய இருப்பவர்கள் ஏழ்மையிலும், அறியாமையிலும் மூழ்கிக் கிடப்பதால் அவர்கள் தாங்களாகவே வந்து உரிய அதிகாரியிடம் சட்டம் அளித்த சலுகைகளை கேட்பதில்லை. இவ்வாறாகச் சட்டம் ஏட்டளவிலேயே நின்று விடுகின்றது.

(iii) ஆவணங்கள் இல்லாமை : நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் யார், அதைப் பயிர் செய்பவர் யார்? என்பது போன்ற நிலத்தைப் பற்றிய முழு விவரங்கள் அடங்கிய ஆவணங்கள் அரசிடம் முழுமையாக இருப்பதில்லை. இதுவும் ஒரு பெருந்தடையாகும்.

(iv) நீதிமன்றம் செல்லல் : நில உரிமையாளர்கள் ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காக நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்வதால் நிலச்சீர்த்திருத்த நடவடிக்கைகள் முடக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இந்திய அரசியல் சட்டத்தை இதற்காக 3 முறை திருத்திவிட்ட பிறகும் கூட எதிர்பார்த்த பயன் கிடைக்கவில்லை.

(v) அரசியலில் செல்வாக்கு : நிலச்சுவான்தாரர்கள் அரசியலிலும், சட்டசபையிலும், அரசு நிலைகளிலும் செல்வாக்குள்ளவர்கள். இவர்களை எதிர்த்துச் சட்டமியற்றவோ, செயற்படுத்தப்படுவதோ இல்லை. அசோக் மேத்தா கூறுகின்றார் :- அரசியலில் அவ்வளவு செல்வாக்கு இல்லாதவர்களையோ, மிகச் சிலரையோ பாதிக்கும் நிலச் சீர்த்திருத்தங்கள் (உ-ம். இடைத் தரகர்களை ஒழித்தல்) மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் மிகப் பலரையோ அல்லது அரசியலில் செல்வாக்கு உள்ளவர்களையோ பாதிக்கும் நடவடிக்கைகளின் (உ-ம். நில உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வருதல்) செயல் முடிவுகள் பரிதாபகரமாக உள்ளன.¹

(vi) மாநில அரசுகள் : நிலம், வேளாண்மை போன்றவை மாநில அரசுகளின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவை. எனவே அந்தந்த மாநிலங்களில் நிலவும் சமூக, அரசியல் நிலைமைகளுக்கேற்ப நிலச்சீர்த்திருத்தச் சட்டங்கள் இயற்றப்படுவதிலும் செயற்படுத்துவதிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. எனவே நிலச்சீர்த்திருத்தங்கள் நாடு முழுவதும் ஒரே சீராக இருப்பதில்லை.

(vii) நிதி உதவி : பல மாநில அரசுகள் நிலச்சீர்த்திருத்தங்களைச் செயற்படுத்தப்போதிய நிதி வசதி ஒதுக்குவதில்லை.

(viii) ஒருங்கிணைப்பு இன்மை : நில உச்சவரம்புச் சட்டம், உபரி நிலத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல், குத்தகைச் சட்டம் போன்ற பல்வேறு நிலச்சீர்த்திருத்தச் செயற்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஒருங்கிணைப்பு இல்லை; ஒரே சமயத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. இதனாலும் பலர் நிலச் சீர்த்திருத்தச் செயல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தப்பித்து விடுகின்றார்கள்.

4. பரிந்துரைகள்

நிலச் சீர்த்திருத்தங்களை விரைவாகவும், எதிர்பார்க்கும் பலனைத் தரவும் கீழ்க்கண்ட பரிந்துரைகளைப் பலர் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(i) நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டங்களை செயற்படுத்தும் பணியிலுள்ள அரசு ஊழியர்களுக்கு உடனடியாக உரிய பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

- (ii) பத்திரிக்கை, வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவைகள் மூலமாக சட்டத்தின் இயல்புகளையும் பலன்களையும் பொது மக்களுக்கும், இச்சட்டங்களின் பலனை அனுபவிக்க இருப்பவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.
- (iii) நிலத்தைப் பற்றிய எல்லா ஆவணங்களையும் அரசு உடனடியாகத் தயாரிக்க வேண்டும். மத்திய அரசு நிதி உதவியுடன் நில ஆவணங்களை கணினியில் பதிவு செய்யும் திட்டம் 1988-89ல் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது 582 மாவட்டங்களில் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. கணினி ஆவணங்கள் சம்பந்தப் பட்ட விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும்.
- (iv) நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்து வரும் செல்வாக்கைத் தவிர்த்து அரசு சீரான, ஒட்டையில்லாத சட்டங்களை இயற்றி அவைகளைத் தீவிரமாகச் செயற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும்.
- (v) நிலச் சீர்த்திருத்தங்களில் பின் தங்கியுள்ள மாநிலங்களை ஊக்குவித்து, அவை சீர்த்திருத்தங்களை முழுமையாக செயற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும். பின்வரும் vi முதல் ix வரை பரிந்துரைகளை தரலோக்கிங் பரிந்துக்கின்றார்.¹
- (vi) அதிக வேலையுள்ள வருவாய்த் துறையிடம் நிலத் தீருத்தச் சட்டங்களை அமுல் செய்யும் பொறுப்பை விடாமல், இதற்கென்று தனியாக ஒரு துறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். திறமையான, ஊக்கமுள்ள ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பயிற்சி கொடுத்து, பின் பணிகளை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.
- (vii) நிலத்தைத் தானாகவே நில உரிமையாளரிடம் திருப்பி ஒப்படைத்ததாகக் கூறப்படும் குத்தகைக்காரர்களின் உண்மையான நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து நிவர்த்தி செய்ய தனி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- (viii) குறுகிய காலத்திற்கு வேண்டுமானால் குத்தகைக்காரர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் கடைசியில் நிலத்தை அவர்களுக்கே உரிமையாக்கப்பட வேண்டும்.
- (ix) நிலச் சீர்த்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை, சட்டம் செயற்படுத்துதல் ஆகியவைகளுக்கிடையேயுள்ள இடைவெளிகள் உடனடியாக போக்கப்பட வேண்டும்.

5. நில ஆவணங்களை கணினி மயமாக்கும் திட்டம் : இத்திட்டம் 1988-89ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் முழுச் செலவையும் மத்திய அரசே ஏற்கின்றது. எட்டாவது திட்டத்தில் ரூ.59.42 கோடியும், ஒன்பதாவது திட்டத்தில் ரூ.169.13 கோடியும் செலவிடப்பட்டன. இத்திட்டம் ஆரம்பம் முதல் 2004 மார்ச் 31 முடிய மத்திய அரசு ரூ.300.51 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. தற்போது இத்திட்டம் நாட்டில் 582 மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்படுகின்றது.²